

פרסום שמו של חשוד בהליך פלילי

חוק בית המשפט קובע כי על הדיון המשפט להתבצע על פי עקרון הפומביות, אשר נועד להעניק שקיפות ובקרה על ההליך המשפטי. על כן, מרבית הדיונים המשפטיים מבוצעים באופן בפומבי, למעט מקרים חריגים בהם הדיון נעשה בדלתיים סגורות. בנוסף לכך, עקרון הפומביות המשפטי נשען על חוקי היסוד במדינת ישראל, כחופש הביטוי, חופש תקשורת וזכות הציבור לדעת, כאשר תפקידה של התקשורת הינו, להציג את האינטרס הציבורי במהלך הדיון המשפטי, ולדאוג כי הוא מבוצע באופן תקין וראוי. על כן, במרבית המקרים התקשורת מפרסמת את שמו של החשוד בהליך הפלילי לציבור הרחב. יחד עם זאת, לעיקרון הפומביות ישנם סייגים אשר מופעים בחוק, וכתוצאה מכך, ישנם מקרים בהם שמו של החשוד בהליך הפלילי איננו מפורסם.

איסור פרסום שמו של החשוד. חשוד מוגדר ככזה, כאשר טרם הוגש נגדו כתב אישום או שטרם הואשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. בשל כך, רשאי החשוד לדרוש להגן על הזכות לכבודו ולשמו הטוב, כיוון שפרסום שמו ברבים כחשוד בעבירה פלילית, בוודאי יפגע בזכות זו. על כן, ישנה התנגשות בין שני ערכי יסוד מרכזיים על פי החוקה: זכות הציבור לדעת, והזכות לכבודו לשמו הטוב של האדם. לכן, במקרים מסוג זה בית המשפט רשאי לאסור את פרסום שמו של החשוד בהליך הפלילי, כאשר הדבר עלול לגרום לחשוד נזק חמור, ובית המשפט מעריך כי רמת הנזק הפוטנציאלית חמורה דיה, כך שהיא גוברת על העניין הציבורי שבפרסום שמו. יחד עם זאת, ניסיוני מלמד אותי כי נטל חובת ההוכחה מוטל על החשוד, כאשר עליו לשכנע את בית המשפט, כי עקב פרסום שמו יגרם לו נזק חמור.

קריטריונים לאיסור פרסום שמו של החשוד ישנם מספר שיקולים מרכזיים על פיהם יחליט בית המשפט האם לפרסם את שמו של החשוד בהליך הפלילי:

נזק אישי - בדיקת הנסיבות האישיות והמשפחתיות של החשוד.

נזק מקצועי - נזק הנוגע לעבודתו של החשוד, עקב פרסום שמו. עברו של החשוד - סבור הוא שלחשוד ללא עבר פלילי עלול להיגרם נזק חמור יותר בשל פרסום שמו.

סוג העבירה - חומרתה של העברה מהווה שיקול מרכזי לאי פרסום שמו של החשוד.

לסיכום פרסום שמו של אדם החשוד בעבירה פלילית עלולה לגרום נזק לו ולסובבים אותו. וחשוב להוציא צו איסור פרסום מיד בתחילת ההליך כדי למנוע נזק שלא ניתן יהיה לתקן בעתיד.

ג
ד
גיר
גיש
הס
תב
צו
ד
תיק
"יצוג
"יצוג
עיר
669
ב
ב
הפ